

ŽIVOTOPIS

JAROSLAVA BIČOVSKÁ

Paní Jaroslava Bičovská je známou malířkou a ilustrátorkou knih. Narodila se 12. 8. 1945 v Brandýse nad Labem do rodiny právníka a učitelky hudby.

Její malířský talent se projevoval od dětství. Maminka jí podporovala i v hudbě, hrála na klavír. Paní Bičovská však měla pocit, že nemá takový talent pro klavír, jako pro práci se štětcem a malířským plátnem. Studovala na gymnáziu, na radu svého třídního učitele však přestoupila na střední školu výtvarného zaměření (SOŠV/VŠVH), kterou velmi úspěšně absolvovala. Chtěla pokračovat dále ve studiu, ale příchod na AVU ji znemožnily rodinné i politické důvody. Její učitel jí však dal doporučení pro práci v nakladatelství Vyšehrad, kde záhy začala pracovat na grafické úpravě knih. Jejím prvním ilustrátorským dílem byla kniha Kája Mařík, která měla být vydána v nákladu 150 000 výtisků. V této knize se však objevovaly křesťanské motivy, které byly tehdejší cenzurou zakázány. Kromě 10 000 knih, které již nemohly být staženy z oběhu, byly všechny zlikvidovány. Ničení tohoto díla zmiňuje mimo jiné Hrabalovo dílo Příliš hlučná samota. Po příjezdu sovětských vojsk v roce 1968 a větší cenzuře tehdejšího režimu se paní Bičovská stáhla do rodinného kruhu a věnovala se především svým dětem. Rok 1968 tvrdě zasáhl jejího otce, JUDr. Jaroslava Bičovského, který byl právě náměstkem předsedy Nejvyššího soudu v Praze. Nechtěl být jako jiní, kteří zůstali dne 21. srpna 1968 v bezpečí domova a byl jediným pracovníkem, který tehdy přišel do budovy soudu na Pankráci. Tam si Rusové chtěli zřídit svůj generální štáb. Do budovy je pan Bičovský nepustil, což se později stalo osudným pro celou jeho dosavadní kariéru.

Paní Bičovská se provdala za Dr. Charifa Bahbouha, který v 17 letech jako politický emigrant ze Sýrie přiletěl do Československa. Pracoval v Česku jako učitel arabštiny a ruštiny. Bylo mu, jako učiteli ruštiny, přikázáno učit ruské reálie, mj. knihu Leonida Brežněva „Malou zemi“. Ředitelce jazykové školy oznámil, že nezná autora Brežněva a tím si podepsal ortel, že ruštinu nakonec učit nesměl. Napsal několik knih a básnických sbírek, překládal české autory do arabštiny. Vytvořil také česko-arabský lékařský slovník. Po roce 1989 založil nakladatelství, kde publikovali čeští i zahraniční autoři. Zemřel po delší nemoci v roce 2021.

Jaroslava Bičovská, které se v rodině a mezi přáteli říká Dáda, má dva syny – Kamila a Radka a šest vnuků. Po revoluci začala malovat více než kdy předtím. Její abstraktní i realistická díla byla k vidění například v Národní galerii v Praze, v Soulu i Damašku. Žije stále v Brandýse nad Labem v bytě, kde se před lety narodila, pod svým ateliérem, které má v podkroví. Tam stále aktivně tvoří svá malířská díla inspirovaná svým životem i místy, která často ve svém oblíbeném rodném městě navštěvuje.

